



საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

გომელაური ალექსანდრე გიორგის ძე



ა. გომელაური
ა. გომელაური
შვეიცი, ი. ჰაშეკის
„გულადი ჯარისკაცი
შვეიცი“

გომელაური ალექსანდრე გიორგის ძე [9 (22). IX. 1907, თბილისი, - 29. VII. 1966, იქვე], მსახიობი. საქართვე. სახ. არტისტი (1958). სასცენო მოღვაწეობა დაიწყო 1927 თბილ. მუშათა თეატრში. შემდგომ მუშაობა განაგრძო თბილ. მოზარდ მაყურებელთა ქართულ (1928-31) და ქუთ. (1931-33) თეატრებში. 1933-იდან გარდაცვალებამდე კ. მარჯანიშვილის სახ. თეატრის მსახიობი იყო. შესრულებული აქვს 150-მდე როლი. მ. შ. აღსანიშნავია: შვეიცი (ი. ჰაშეკის „გულადი ჯარისკაცი შვეიცი“), კაკუტა (პ. კაკაბაძის „ყვარყვარე თუთაბერი“), გიორგი („ჩატეხილი ხიდი“, ი. ჭავჭავაძის მიხედვით), ილია ჭავჭავაძე (გ. ნახუცრიშვილის „წინამური“), გიჟუა და მოურავი (ა. ცაგარლის „რაც გინახავს, ვეღარ ნახავ“), კაპულეტი (უ. შექსპირის „რომეო და ჯულიეტა“), ყოჩ-აშული (ლ. გოთუას „მეფე ერეკლე“), ბობჩინსკი (ნ. გოგოლის „რევიზორი“), ბებლადი (ნ. ჰიქმეთის „ლეგენდა სიყვარულზე“), ოპანეზი (ლ. არდაბიანის „სოლომონ ისაკიჩ მეჯღანუაშვილი“) და სხვ. კინოროლებიდან აღსანიშნავია: სამხედრო ექიმი („ქალიშვილი გაღმიდან“, 1941), დევი („ცისკარა“, 1955), ომარაშვილი („ოთარაანთ ქვრივი“, 1957), ილია ჭავჭავაძე („გლახის ნაამბობი“, 1961) და სხვ. გ.

გომელაური ალექსანდრე გიორგის ძე [9 (22). IX. 1907, თბილისი, - 29. VII. 1966, იქვე], მსახიობი. საქართვე. სახ. არტისტი (1958). სასცენო მოღვაწეობა დაიწყო 1927 თბილ. მუშათა თეატრში. შემდგომ მუშაობა განაგრძო თბილ. მოზარდ მაყურებელთა ქართულ (1928-31) და ქუთ. (1931-33) თეატრებში. 1933-იდან გარდაცვალებამდე კ. მარჯანიშვილის სახ. თეატრის

გამორჩეოდა სცენური მომხიბვლელობით, ლამაზი ტემბრის ხმით, იუმორით. გამოდიოდა
ესტრადაზე თავდაპირველად ნ. ილურიძესთან, 1938-იდან – ა. კვანტალიანთან ერთად.

ა. გვენცაძე

